

Kotlandík

Školní časopis ZŠ Kotlářská

září – listopad 2022

1. číslo, 7. ročník

Obsah

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři,

je již tradicí, že v předvánočním čase vychází první číslo časopisu *Kotlandík*. Letos se na jeho vzniku podílí 15 statečných, kteří se stále znovu pouštějí do nelehkého úkolu - napsat článek. Zažili jsme to asi všichni. Vybereme si téma, které nám možná připadá snadné, ale po pěti větách zjistíme, že už nevíme, co napsat.

Čtvrtáci a pátáci ale nevzdávají a jejich výtvary Vám snad příjemně zkrátí přestávku nebo odpolední čekání na děti.

Eliška Nečasová

Redakce

Jmenuji se **Adéla Průšová** a chodím do páté třídy. Mám dva bratry. Jmenují se Samuel a Tobiáš. Děláním horolezení a chodím do všestrannosti v Sokole. Mám ráda matematiku a škola mi celkem jde. Budu se hlásit na víceleté gymnázium a proto každý čtvrtek budu mít přípravku na ty testy. Taky ve volném čase dělám gymnastiku a někdy si zahraju i volejbal. Nemám moc kamarádek, protože se se mnou moc lidí nebaví. Doma máme i andulku, která se jmenuje Knoflíček. Jsem uzavřená osoba takže jestli ze mě někdy budete chtít vytlačit nějaké tajemství, tak vám to bude k ničemu, protože se toho moc nedozvíte. Také hraju na klavír.

Jmenuji se **Eva Mrháková** a mám dva oblíbené koníčky. Ráda dělám parkour, který se jmenuje inBalance. Také ráda trávím čas v digitálním světě jako například v Robloxu, Minecraftu a FNaFku. V inBalance už mám celého Mini Mastera, potom mám z Crazy Mastera náramky „cartwheel star, tic-tac, wall run (nejlehčí z celého Crazy Mastera), handspring a kong precise“. Také mám doma kočku Aiwu, která je zástupcem plemene mainkých mývalých koček.

Jmenuji se **Edita Wuschová**. A ráda sportuju kreslím a mám ráda přírodu mám nejlepší kamarádku Medu. Chodíme spolu do školy. Moje nejoblíbenější barva je zelená. Mám doma andulku a mám sestru. Příběh bych chtěla psát o zvířatech a aby tam byla jedna zebra.

Slovo šéfredaktorky	2
Ze života školy	3
Co nás zajímá a baví	6
(Ne)známé země	7
Vtipy	8
Zajímavá zvířata	8
Vzniklo v Praktické češtině	10

Jmenuji se **Emilie Kimmerová**. Chodím tu do školy i na různé kroužky dozvím se tu vždy něco nového a zajímavého zábavnou formou. Tato škola je zaměřená na sport a mě to baví. Naše třída je fajn a máme dobrou paní učitelku a za to jsem ráda.

Jsem **Emil Hašan** a chodím do páté třídy. Můj nejoblíbenější předmět je matematika. Školu mě někdy baví a někdy ne. Mám hodně kroužků a nejvíc mě baví violoncelo a horolezectví. Moje první škola byla ve francii. Učím se pět jazyků francouzštinu, němčinu, češtinu, slovenštinu a angličtinu. Nejsem z Česka jsem ze Slovenska ale narodil jsem se v brně. V Česku jsem poměrně pět let. Dva roky školy jsem strávil v praze jeden rok v brně a jeden rok ve francii. Moje dvě zvířata jsou kočky.

Ahoj jmenuju se **Tereza Stašková** a je mi 10 let. Moje oblíbená barva je tyrkysová nebo zelená. Můj oblíbený sport je orientační běh nebo ráda jezdím na koních ve Vlašimi. Chodím na školu, ve které učí můj trenér a moje trenérka. Dělal jsem závodně plavání a lezení. Bydlím v paneláku v Brně. Mám dvě sestry Sárú a Sofii. Mám 5 mazlíčků z toho křečka Marušku, králíka Čudlínu, ježka Gertrúdu, pejska Enzo a na konec želvu Paní Kořínkovou. Já vím, máme skoro zoo. Hraju 5 let na zobcovou flétnu budu hrát na klavír. Až budu velká chci být cukráčkou nebo herečkou.

Začátek školního roku

Do školy, jako každý rok, se šlo prvního září. Letos, to byl čtvrtek.

První den jsme se vítali a povídali si, co jsme zažili o prázdninách. Také jsme si vybrali prvňáčky způsobem, že paní učitelka říkala jména a my jsme se hlásili. Druhý den jsme šli za prvňáčky s malým dárečkem. Postupně jsme říkali jejich jména a šli i s dárečkem za prvňáčkem, kterého jsme si vybrali. Mohl/a s námi i jít kamarád nebo kamarádka. Prvňáky jsme provedli po celé škole na nejdůležitější místa jako je jídelna, záchody, naše třída. Prvňáčci můžou za námi kdykoliv přijít kdyby něco potřebovali nebo jen povídat. Za prvňáčkem můžeme chodit každý den stejně jako oni za námi. Třeba si můžeme povídat o tom, jak se mají nebo co se zrovna učí. Vždy se na prvňáčky těšíme.

Tea Válková, V.C

Brigáda v lesoparku

Dne 1. listopadu od 15:30 – 18:00 se v lesoparku školy Kotlářská 4 konala brigáda rodičů prvňáčků, při které uklízeli lesopark. Je to každoroční akce. Byli tam také prvňáčci, ale ti neuklízeli lesopark, ale byli s patrony. Zpívali jsme, vyráběli papírové netopýry na provázku a opékali špekáčky. Prvňáčci zpívali s panem učitelem Rybičkou. Papírové netopýry vyráběli s paní učitelkou Pokornou a špekáčky opékali s paní učitelkou Sekerkovou. Maminky prvňáčků mohly upéct nějakou buchtu a ty byly ve školní družině, kde také paní zástupkyně dělala pro rodiče čaj. Některé děti byly bez patrona nebo patroni bez prvňáčka. Ti se připojili k nějakému kamarádovi, který měl prvňáčka nebo pokud je prvňáček tak který měl svého patrona. Rodiče prvňáčků si mohli popovídat s ostatními rodiči a užít si krásný den v lesoparku.

Adéla Průšová, V.C

Výlety pátáků do Prahy

Praha

Praha je hlavní město České republiky. Praha je 14. největším městem celé Evropské unie. V Praze je mnoho památek jako je třeba Katedrála svatého Víta, Karlův most, Orloj. Praha je sídlem mnoho významných osob, například předsedy vlády anebo prezidenta. Toto město lidé z Evropské unie považují za srdce Evropy. Praha je samostatný kraj, je uvnitř středočeského kraje a žije v ní přes 1200000 obyvatelů. V tomto městě, z celé Evropy, byla založena první univerzita, Karlova univerzita, za Karla IV. Od roku 1992 je centrum Prahy zapsáno do seznamu kulturního dědictví UNESCO. Praha byla od roku 1918 hlavním městem Československa.

Emil Hašan, V.B

Říjnová Praha s V.B

Já a celá třída jsme vyrazili v úterý, 11. října v 8:00, vlakem z hlavního nádraží v Brně do hlavního nádraží v Praze. Cesta trvala asi tři hodiny. Po příjezdu jsme si dali zavazadla do úschovny a jeli jsme metrem na zastávku Vyšehrad. Tam jsme vyšli po Malostranských schodech až k Pražskému hradu, udělali jsme si prohlídku a pokračovali dál. Viděli jsme chrám sv. Víta a šli jsme do muzea. Hráli jsme hru, kde jsme plnili úkoly. Prošli jsme si nádvoří Pražského hradu, podívali jsme se do Zlaté uličky a do zbrojírny, viděli jsme věž Daliborku. Z hradeb jsme viděli celou Prahu, Letohrádek. Metrem jsme jeli na zastávku Opatov, autobusem jsme se dostali až na ubytovnu. Jmenovala se Toulcův dvůr, tam jsme povečeřeli kuře s rýží. Po krátkém odpočinku byla hygiena a večerka.

Druhý den po snídani, jsme šli na Václavské náměstí. Prošli jsme uličkou do obchodu, kde jsme se dozvěděli, kdy se stvořil film, jaký byl jeho vývoj, jak filmu dát zvuk a jak film animovat. Pokračovali jsme k Prašné

Praha

Praha je hlavní město České republiky. Má 1 280 000 obyvatel a je plná památek na její středověkou historii. Naše třída byla v Praze a navštívili jsme toho vážně hodně. Program byl: V pondělí Prašná brána, Staroměstské náměstí, Karlův most, Střelecký ostrov, národní divadlo, Václavské náměstí. V úterý jsme byli na Pražském hradě, bazilice sv. Jiří, Betlémské kapli a večer jsme šli do stínadel (část Prahy). Ve středu jsme navštívili hrad Karlštejn a blízko u něj i lom Velká a Malá Amerika. Ve

www.aktualně.cz

bráně, tam jsme dělali úkol s lidmi, kteří nám dávali otázky. Za každou správně zodpovězenou otázku jsme dostali zlaták. Další zastávkou byl Staroměstský orloj, také nazývaný Pražský, kde jsme plnili poslední úkol. Pokračovali jsme na Pražský hrad, do chrámu sv. Víta a do baziliky sv. Jiří. Podívali jsme se do Vladislavského sálu. Ten byl pro mě zklamáním. Jeli jsme zpět na Toulcův dvůr, kde jsme měli hned večeri. Unavení jsme se šli umýt a spát.

Třetí den, ten poslední, jsme jeli metrem na hlavní nádraží, uložili zavazadla do úschovny. Metrem jsme dojeli na Muzeum. Odtud jsme pokračovali pěšky na Karlův most, z Karlova mostu jsme šli směrem k Národnímu divadlu. K naší velké radosti jsme navštívili McDonald's na Václavském náměstí. Vyzvedli jsme si v úschovně zavazadla a jeli jsme vlakem zpět do Brna. Tam nás čekali rodiče a rozjeli jsme se ke svým domovům. Moc jsem si to užil a rozhodně se do Prahy vypravím na jaře s rodiči a bratrem na delší dobu.

Patrik Bedáň, V.B

čtvrtek jsme šli na Petřín do zrcadlového bludiště a kolem Hladové zdi (hladové protože ji stavěli ne za peníze, ale za jídlo). V Betlémské kapli kázal Jan Hus, který byl 6. července 1415 upálen v Kostnici. Na Staroměstském náměstí bylo popraveno 27 českých pánů, poslední tři byli oběšeni, protože kat Jan Mydlář už údajně nemohl. Mezi nimi byl i lékař Jan Jesenský, který provedl první veřejnou pitvu člověka.

Albert Skýba, V.C

Praha

Praha je hlavní město České republiky, hodně často tady uvidíme vlajku prezidenta. Moc jsem se těšila, až tam dorazím. Byla jsem unavená z dlouhé cesty. Výhledy z vlaku byly moc hezké.

První památka, kterou jsme viděli, byly malostranské schody, byly docela dlouhé, ale dalo se. Z malostranských schodů šel vidět chrám sv. Víta. Šli jsme až úplně k němu, byl strašně vypracovaný, měl hodně moc věží. Měl moc Rozet, jedno největší bylo do tvaru kytky, bylo velice barevné a vypracované. Pak jsme šli do muzea viděli jsme, tam jsme hráli hru ve skupinách.

Šli jsme do Zlaté uličky, kde byly malé barevné domky.

www.aktualně.cz

Pak jsme šli do domu, kde byla zbroj všech možných druhů, byla dokonce vyleštěná. Tentokrát jsme šli do chrámu sv. Víta, byl moc hezký měl hodně velkých rozet, které vyjadřovaly minulost, a zevnitř vypadaly víc barevně. Bylo tam hodně lavic, které byly v řadách za sebou. Šli jsme do Národního muzea, kde jsme viděli Svatováclavskou korunu, byla ozdobená spoustou klenotů, a taky perel.

Poslední den jsme si dali dlouhou procházku ve městě. Po dlouhé době jsme došli na Petřínskou rozhlednu, nejdřív jsme šli do zrcadlového bludiště, kde naše odrazy nabyly podivných a vzácných tvarů, kterým jsme se smáli. Když jsme došli do cíle všichni byli vysmátí. Hned vedle byla Petřínská rozhledna, která vypadala jako Eiffelovka. Jak jsme došli do půlky, viděli jsme první výhled. Po dlouhé době jsme se vyškrábali nahoru. Ten výhled byl podzimní krása, šly vidět památky, kde jsme byli předtím. Jak jsme slezli z kopce, šli jsme do města. Najedli jsme se a málem jsme prošvihli vlak. Cesta zpátky byla klidnější. Pak jsem na chvíli si dala oraz.

Tereza Stašková, V.B

Dýňové vaření V.C

3. listopadu ve čtvrtek třída 5. C. vařila z dýní, které prodali na Jarmarku na školním dvoře. Paní učitelka Sekerková (učitelka 5. C.) vždycky se svými páťáky vaří z dýní. Dá se říct, že je to takový obyčej paní učitelky Sekerkové.

Ve třídě je normálně 26 dětí, ale jedno dítě chybělo a bylo 5 skupin po pěti.

První skupina vařila jako předkrm dýňové hranolky. Byly dva druhy hranolek. Jedny byly batátové a druhé z máslové. Podávaly se na talířku a každý stoleček dostal jeden talíř vedle toho dva dipy. Byl česnekový a avokádový.

Druhý chod byla polévka. Všichni by řekli, že dýňová polévka bude z hokaida, ale ne, ne byla taky z máslové dýně. Když byla hotová, mohli jste si říct, jestli do ní chcete dýňový olej, dýňové semínka nebo smetanu a samozřejmě, že když někdo chtěl všechno tak do polévky dostal dýňový olej, dýňové semínka i smetanu.

Třetí chod byl hlavní chod, který byl moc dobrý. Byla to dýňová kaše ke, které jste si mohli dát párek. Ta byla z hokaida. Byla dobrá, ale moc řídká.

Čtvrtý chod byl desert. Možná bych měla zmínit, že byly dva dezerty. Ten první byl dýňový koláč, po kterém se všichni olizovali až za ušima. Dýňový koláč byl z máslové dýně. Paní učitelka řekla, že byl vynikající a ještě

ten den ho jeden ze skupiny poslal do jejich třídní skupiny 5. C.

Pátý chod byl ten druhý dezert a to byly DÝŇOVÉ CUPCAKES. Ty byly také z máslové dýně. Zdobení bylo z mascarpone smíchaného s červeným a oranžovým potravinářským barvivem. Růžový krém měl připomínat mozky, oranžový dýně. Vše bylo potom ještě polito medem, který byl také červený, a to připomínalo krev. Až se začalo jíst, dokonce přišla i paní zástupkyně, paní učitelka Hanzlová, John a paní učitelka Rousová, ale ta pomáhala páťákům s vařením.

Adéla Průšová, V.C

Kroužky nejen na naší škole

Keramika je jeden z hlavních kroužků ve škole. Mám ji ráda, protože se ráda patlám v hlíně a modeluji. Hlína má dvě barvy – červenou a šedou. Můžeme dělat i mramorové výrobky.

Dělám keramiku a naposledy jsem dělala stojánek na vařečky. Příště budu dělat květináč. Měl by vypadat jako strašidelný obličej. Chtěla bych aby byl velký. A asi ho dám na zahradu. Ráda dělám hrnky a líbí se mi mramorové misky. Do keramiky chodím tři roky, a taky občas točím na kruhu. Chodila jsem i ve školce do keramiky. Babičce jsem jednou udělala svícen

a akvárium měla velkou radost. Na kruhu většinou točím misky. Misky jsou nejlepší na kruhu. Keramika je zvláštní je to odpočinkový kroužek. Je dobré, že můžete svým výrobkem kohokoli potěšit. Třeba na Vánoce nebo k narozeninám. Nejlépe se vážně dělají misky a nejlepší na tom je že na miskách je nejhezčí ta glazura nebo foukání jaru. Nejlépe se na kruhu tvaruje je vlastně jedno, jaký tvar to má, ale hlavně aby se vám to líbilo.

Edita Wunschová, IV.A

Tutanchamon

V Brně je výstava s replikami pokladů z Tutanchamonovy hrobky. Můžete vzít i malé děti, protože je tam dětský úkolníček s Mumíkem. Byla jsem na ní a moc se mi to líbilo! Připravila jsem si tam tento článek. O Tutanchamonovi a jeho tajemstvích (kdo to vlastně byl Tutanchamon?)

Tutanchamon vládl Hornímu a Dolnímu Egyptu v 18. dynastii, v období nazývaném Nová říše. Jeho dědeček byl mocný Amenhotep III a jeho babička byla Teje. Jeho otec byl Achnaton a jeho matka by údajně měla být Nefertiti (to nejspíš není pravda, vědci se dohadují, že to asi bylo úplně jinak). Achnaton byl kvůli své víře zavržený. Všechny důkazy o něm se musely zničit, proto na trůn nastoupil jeho 9 letý syn Tutanchamon. Na trůnu byl jenom 9 let, a potom zemřel při nehodě vozu, který byl zničen při lovu. Ale pravda je někde v písku...(opět jsou teorie, že to bylo jinak, že ho někdo zabil) Možná někdo z jeho nástupců - rádce Aje nebo generál Haremheb.

Výzdoba Tutanchamonovy hrobky byla z ryzího zlata a šedé žuly. Jeho hrobku objevil v Egyptě v Údolí králů (takový hřbitov králů) egyptolog Howard Carter roku 1922. dne 23.11. Howard Carter si půjčoval peníze od Lorda Carnarvona. Hrobku chránila kobra královská a 2 sochy. Bůh Anup se šakalí hlavou hlídal také Tutanchamonovu hrobku a byl jejím osobním ochráncem. Tutanchamon měl v sarkofágu zlatou masku. Nad Tutanchamonovou hrobkou byly ještě 2 malé hrobky, ve kterých byly jeho 2 dcery. Jedna zemřela při poro-

cs.wikipedia.org

du, druhá ještě před tím. Tutanchamon je také jedním z nejznámějších faraonů, protože jeho hrobka jako jediná nebyla vykradena.

A vy se na této výstavě můžete podívat, jak to vypadalo před přesně 100 lety, když do hrobky vstoupil Howard Carter.

Eva Mrhálková, V.B

Země (ne)známé

Vatikán

Jak už mnoho z vás ví, ve Vatikánu sídlí papež. Je to městský stát, je tedy uvnitř města Řím, které je hlavní město Itálie. Dá se tedy říct, že je to něco jako stát ve státě.

Vatikán je nejmenší samostatný stát na světě. Má pouze 618 obyvatelů a rozlohou je 0,44 km², tedy ani jeden kilometr! Takže se tam nevejdou některé kanceláře a obchody, proto jsou na území Říma. Všichni obyvatelé Vatikánu jsou muži, polovina obyvatelů jsou di-

cs.wikipedia.org

Chorvatsko

Chorvatsko je moc pěkný stát. Je na pomezí střední a jižní Evropy. Bylo jako samostatné království v roce 1102. Chorvatský král se jmenoval Tomislav. Chorvatsko má rozlohu 56 594 km². Je ale také krásné a má moc pěkné pláže. Voda je čistá a v moři je spousta zajímavých ryb. Někdy se na moři dělají obrovské vlny a jinak je klid. Ale vrátíme se zpět. Chorvatsko se také stalo součástí NATO v roce 2009. Stalo se také součástí Evropské unie v roce 2013. V Chorvatsku žije 3,9 milionu lidí. Spousta Čechů tam jezdí na dovolenou.

Michaela Coufalová, 4.B

plomaté, kteří trvale bydlí jinde a ještě někteří důležití církevní hodnostáři. Avšak krása Vatikánu to nahradí.

Je tu spousta památek například: bazilika sv. Petra, což je jeden z největších kostelů na světě, nebo také stejnojmenné náměstí - hlavní náměstí Vatikánu, je jedním z nejkrásnějších ploch na světě, které jsou veřejně přístupné. Náměstí se skládá ze dvou částí. Je tu i kolonáda, na jejíž římse jsou sochy svatých a na toto náměstí se vejde 400 000 lidí – tedy o hodně víc, než ve Vatikánu žije, ale to je dobře, protože je tu i mnoho turistů.

Jsou tu také Vatikánské zahrady, které tvoří polovinu rozlohy Vatikánu. Naleznete v nich nejvyšší bod Vatikánu (60 m. n. m.). Kromě nejvyššího bodu tam naleznete také Orlí fontánu, sochu sv. Petra, Lurdskou jeskyni, mozaikové studio, Etiopský seminář, letohrádek Pia IV., Palác vlády a spousta dalšího. Nejen proto je zapsaný jako jediný CELÝ stát na seznamu UNESCO – světové dědictví.

Emilie Kimmerová, V.C

Vtipy

Baví se dva chlapi: „Jak to, že tě manželka pustila do hospody, člověče?“

„Noo, dal jsem jí do vany pěnu, aby mě nezdržovala.“

„A to byla nějaká regenerační nebo relaxační pěna?“

„Ne, montážní...“

Maminka se na svahu zlobí na své dva synky: „Copak se nemůžete s těmi sáňkami střídat?“

„My se ale střídáme!“ ohradí se ten starší. „Já jezdím z kopce a brácha do kopce!“

„Jééé, támhle za sklem je opice!“ raduje se dítě v zoo.

Maminka se zarazí a zasyčí: „Tiše! Vždyť to je teprve paní pokladní!“

Pepíček se ptá paní učitelky, jestli může být potrestán za něco, co neudělal.

„Samozřejmě ne,“ říká mu na to učitelka.

„To je dobře,“ na to Pepíček, „já totiž neudělal domácí úkol.“

Slon se opaluje na pláži. Přijdou k němu dva mravenci a říkají mu:

„Pojď se prát, slone!“

„To není fér,“ na to slon, „vždyť vy jste dva.“

Pepíčka zajímá, proč má máma některé vlasy bílé.

„To víš, synku, to mi běhají vlasy z toho tvého zlobení!“

„A mami, proč má teda babička bílou celou hlavu?“

„Proč se maluješ?“ ptá se Pepíček starší sestry.

„Abych byla pěkná přece!“ poučuje sestra.

„Aha... a kdy to začne působit?“

„Mami, já bych chtěl velblouda,“ říká Pepíček matce.

„Ale prosím tě... Čím bychom ho jako krmili?“

„Kup toho ze zoo, mami, ti se krmit nesmí!“

Medvěd jede se zajícem na motorce. Řídí medvěd a zeptá se zajíce: „Bojíš se?“

Zajíc: „Ne.“

Řídí zajíc a zeptá se medvěda: „Bojíš se?“

Medvěd: „Ne.“

Zajíc: „Bát by ses měl.“

Medvěd: „Proč?“

Zajíc: „Protože nedosáhnu na brzdu.“

Malý komár se právě vrátil ze svého prvního letu a nadšeně vypravuje mamince: „Mami, to ti bylo prima, představ si, jak jsem tak letěl, všichni mi tleskali!“

Výběr: Edita Wunschová IV.A, Tea Válková, V.C

Zajímavá zvířata

Ptakopysk

Ptakopysk je velice zajímavý malý savec, jeho odborný název je ornithorhynchus anatinus. Žije v Tasmánii a v Australských Alpách, ale už vyhynul v jižní Austrálii. Je to noční savec. Živí se červy, larvami hmyzu a sladkovodními raky. V dospělosti nemá ptakopysk zuby. V zajetí se ptakopysk dožívá nanejvýš 6 let, ale ve volné přírodě žije až 16let. Samec měří až 50 cm, samice 43cm. Samec váží 1-2,4 kg zato samice váží 0,7-1,6 kg. Ptakopysk denně spí průměrně 14 hodin. Délka březosti trvá jen 10 až 14 dnů. Má velmi citlivý zobák, díky kterému dokáže lovit i po slepu. Pobývá v noře, která se nejčastěji nachází kousek nad hladinou, nebo pod spleť kořenů. Ptakopysk je jedovatý tvor. Má jedovou žlázu, která je umístěna na zadní končetině.

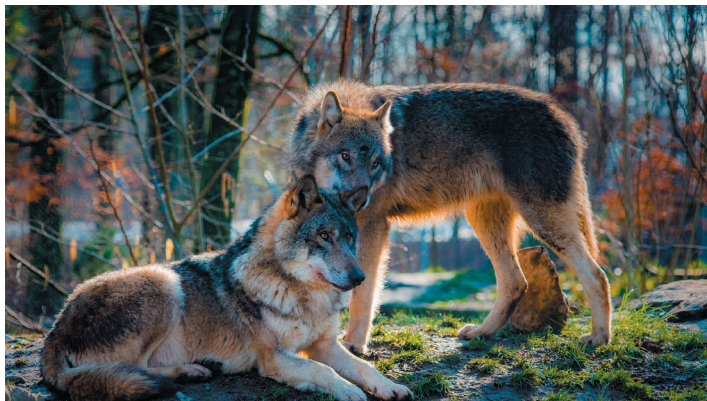

www.abicko.cz

Meda Dvořáková, 4.A

Vlk obecný

www.ceskadivocina.hnutiduha.cz

Vlk obecný je chráněná šelma, která se živí masem. Váží 16 až 80 kilo. Je dlouhý 100 až 170 metrů. Je podobný psímu plemeni Německého ovčáka. Také je tu jedna zajímavost o tom, že má 42 zubů. Vlčí špičák (zub, který mají i lidé) dorůstá délky 6,5 centimetrů. Díky němu a ostatním zubům může hravě ulovit svou kořist. Na lidi neútočí, protože se jich bojí víc než my jich. Samozřejmě že když má opravdu velký hlad, může

Axolotl mexický

Axolotl neboli vodní dráček se řadí k obojživelníkům. V přírodě si zachovává larvální stadium jako pulec (stejně jako např. žába), ve kterém se dokáže rozmnožovat. Metamorfózu (stadium přeměny) umí vyvolat i uměle v zajetí, v přírodě je to velmi vzácný jev.

Larva axolotla může mít až 35 cm na délku, má tmavší zbarvení, širokou hlavu a po stranách vyčnívají keříčkovité žábry. Přední končetiny mají čtyři prsty, u zadních to ale není stejné. Na zadních končetinách mají totiž prstů pět. Umí se skvěle regenerovat. Axolotla je možné najít v mexických jezerech Lago

www.zoohit.cz

zaútočit i na člověka, jinak se ale od lidí drží dál. Vlčí srst je tvořena hustými chlupy, které odpuzují vlhkost. Podsada je měkká a slouží jako tepelná izolace. Vlci mohou dosáhnout rychlosti 58 kilometrů za hodinu.

Vlci také dokážou zabít bizoní samce o hmotnosti 900 kilogramů a dokáží jej pronásledovat 21 kilometrů. Vždy loví ve smečce. Při lovu každý z vlků ví, co má dělat.

Vlci mají podobný zrak jako lidé, akorát že barvy rozeznávají v menší míře než my. S čím jsou pozadu se zrakem, to dohání sluchem a čichem. Vlci vnímají zvuky okolo 26 kHz.

Vlk se dokáže přizpůsobit jakémukoli prostředí. Na mnoha místech byl ale téměř vyhuben. V České republice se dnes vlci vyskytují například v Bílých Karpatech, v severních Čechách nebo třeba na Šumavě.

Eva Mrháková, V.B

www.tydenikhrot.cz

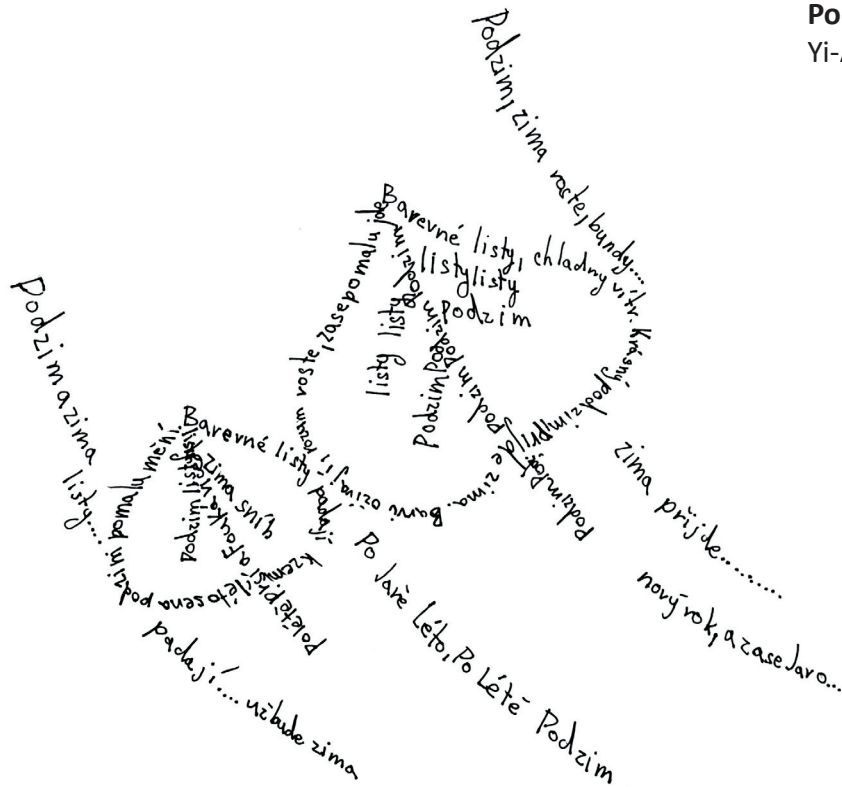
de Xochimilco nebo Lago de Chalco. Jméno, které má, pochází z jazyka nahuatl, ve kterém se píše axolotl. Znamená to „vodní Xolotl“. A ještě do nedávna se axolotli chytali a prodávali na trzích jako potrava. Momentálně byste tohle už udělat nemohli, jelikož axolotl patří ke chráněným zvířatům. Pokud nežije ve volné přírodě, dožívá se až 25 let. Axolotl je masožravé zvíře. Když je mladý, žere nitěnky, larvy pakomárů a další různé malé živočichy. A když je dráček dospělý, jí např. žížaly a drobnější rybky.

Albert Skýba V.C

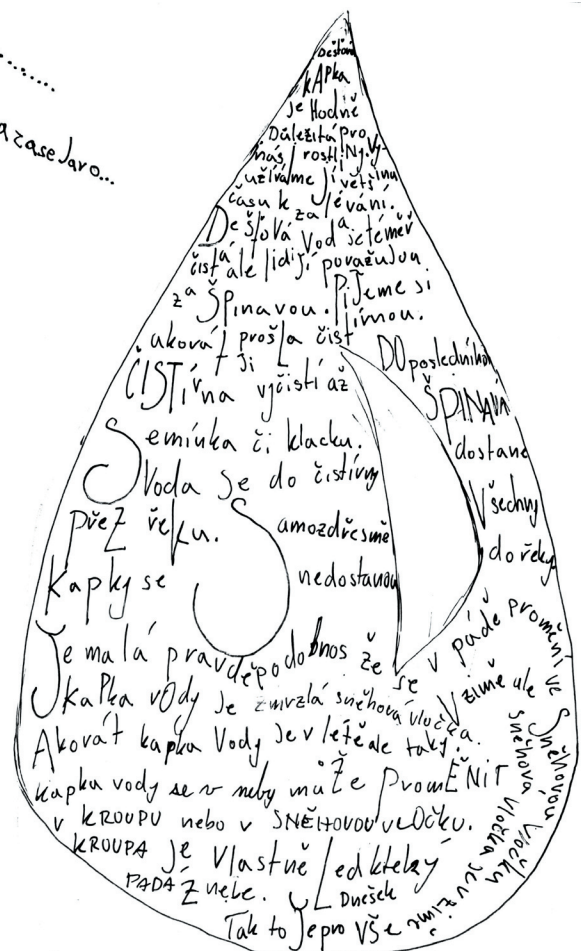
Vzniklo v Praktické češtině

Kaligram

Kaligram je báseň, kde je text uspořádán do obrazce. Ten může, ale nemusí být spojen s obsahem. Báseň je tak obohacena o další vjemy. My jsme si veršovat netroufli, ale i tak stál výsledek za to.

Podzim
Yi-Ai Lu, 4.B

Kapka vody
Tereza Stašková, V.C

Příběh

Vyber si obrázek a napiš, co se na něm děje. Přidej, co se stalo před rokem a co se dělo za tři roky? Mini příběhy jsou na světě.

Byl jednou jeden král, jmenoval se Richard II. Měl dvě dcery. Ty se neměly rády. Jedna druhé pořád říkala, jak je škaredá a vysoká.

Za tři roky král řekl svým dvěma dcerám, že už je starý a brzy zemře. Ptal se, který z nich by chtěla převzít trůn. Samozřejmě, že obě. Tak král rozhodl, že trůn přenechá Lauře.

Druhá dcera se urazila a odletěla bydlet na Malorku. O rok později král zkameněl a zemřel.

Meda Dvořáková, IV.A

Lukášův otec jednou přijde z práce a oznámí skvělou novinu. Má úžasnou zakázku - téměř neodmítnutelnou. Celá jeho rodina do vesmíru objevit novou planetu. Dostane za to peníze a nezaplatí ani 1 Kč. Lukáš a všichni ostatní se sbalili a jeli. Samozřejmě museli počkat alespoň jeden rok, než připraví raketu.

Je to napínavé. První kroky směřují k vesmírné lodi. Všichni na tebe koukají s hrdostí. A už se odpočítává. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Už to letí do vesmíru. Letí se už dlouho a nikdo ještě od okna nevzdálil svůj pohled. Proč asi?

Loď řídí autopilot a je to nádhera. Už jsme napočítali alespoň dvě stě planetek, po kterých jezdí sondy. Hele! Pejsek na nás zaštěkal.

Najednou jsme proletěli mléčnou dráhou a náhle loď sama přistála. Heureka! Nová planeta!

Nějaký zvláštní druh ptáka! Vyfotíme si s ním selfie. Jdeme dál a ten pták se od nás ani nehnul. Už jsme museli jet dál. Ptáka jsme tam nechali.

Ale co to? On jede s námi! Nevadí. Dveře rakety se otvírají a všichni tleskají. Hurá, zvládli jsme to! Jsme slavní a navíc máme nového domácího mazlíčka. Akorát Lukáš bude muset dodělat školu.

Emilie Kimmerová, V.C

Zdroje:

<https://www.zoohit.cz/>
<https://www.tydenikhrot.cz/>
<https://cs.wikipedia.org>
<https://www.abicko.cz>
<https://www.latinska-amerika.cz/>
<https://www.aktualně.cz/>

Poštovní adresa redakce:
ZŠ a MŠ Brno
Kotlářská 4
602 00 Brno
Email: eliska.necasova@kotlarska.cz

Časopis ZŠ Kotlářská Kotlandík, určený pro první stupeň. Vydává: ZŠ a MŠ Brno, Kotlářská 4

Šéfredaktorka: Mgr. Eliška Nečasová

Editor: Mgr. Eliška Nečasová

Grafická úprava: Mgr. Tomáš Nečas, PhD., Mgr. Eliška Nečasová

Titulní strana: práce žáků III.C

Webová aplikace, tisk: Mgr. et Bc. Libor Zřídka Veselý

Není-li uvedeno jinak, autorem fotografií je ZŠ a MŠ Brno Kotlářská 4

Články prošly lehkou jazykovou korekturou.

Číslo 1, ročník VII.
